XII сесія Генеральнай Асамблеі ААН

НЬЮ-ЙОРК, 29 кастрычніка. (ТАСС). Учора на пленарным пасяджэнні Генеральнай Асамблеі аднавілася абмеркаванне скаргі Сірыі на пагрозу яе бяспецы і міжнароднаму міру.

У пачатку пасяджэння выступіў кіраўнік дэлегацыі Албаніі Б. Шцюла. Ён падкрэсліў, што ЗША арганізуюць змовы і агрэсію супраць Сірыі толькі таму, што гэтая мужная арабская краіна праводзіць незалежную палітыку і адмаўляецца падпарадкавацца амерыканскаму дыктату, адхіляе патрабаванні аб далучэнні да багдадскага пакта, адмаўляецца прыняць так званую дактрыну Эйзенхаўэра.

ААН павінна прыняць тэрміновыя меры для прадухілення канфлікту, заявіў дэлегат Албаніі. Ён падтрымаў просьбу Сірыі аб пасылцы камісіі ААН для расследавання становішча на сірыйска-турэцкай граніцы.

Дэлегат Турцыі Сарпер зноў выступіў з крывадушнымі сцвярджэннямі, што ў Турцыі нібыта няма ніякіх агрэсіўных намераў у адносінах да Сірыі і што яна мае да яе «брацкія пачуцці». Разам з тым ён прабаваў апраўдаць сканцэнтраванне турэцкіх войск на сірыйскай граніцы, паказваючы яго як «меру перасцярогі».

З фальшывымі ўгаворамі выступіў дзяржаўны міністр па замежных справах Англіі А. Нобл. Ён назваў скаргу Сірыі «прапагандай», забываючы, відаць, аб тым, што іменна так на папярэдняй сесіі Генеральнай Асамблеі характарызаваў дэлегат Англіі і папярэджанне аб агрэсіі, якую яго ўрад рыхтаваў тады супраць Егіпта.

Дэлегат Югаславіі Й. Брылей падтрымаў прапанову Сірыі аб стварэнні камісіі ААН для расследавання становішча на сірыйска-турэцкай граніцы і падкрэсліў неабходнасць прыняць такое рашэнне як мага хутчэй.

Прадстаўнік Грэцыі Стратас падкрэсліў, што Генеральная Асамблея сабралася для разгляду канкрэтнай скаргі Сірыі, і заклікаў дэлегатаў абмежавацца разглядам гэтай скаргі.

Прадстаўнік Венгерскай Народнай Рэспублікі Э. Шык паказаў беспадстаўнасць сцвярджэнняў, быццам ваенныя мерапрыемствы Турцыі на граніцы з Сірыяй маюць «абарончы характар». Ён таксама выкрыў спробы амерыканскага дэлегата адцягнуць увагу Генеральнай Асамблеі ад небяспекі, створанай змовай супраць Сірыі.

Дэлегат Францыі Ж. Піко выступіў супраць расследавання скаргі Сірыі Генеральнай Асамблеяй на той «падставе», што Сірыя нібыта не выкарыстала ўсіх іншых магчымасцей «для мірнага ўрэгулявання спрэчкі», хоць зусім відавочна, што ніякай спрэчкі паміж Сірыяй і Турцыяй няма, а ёсць пагроза агрэсіі Турцыі супраць Сірыі.

У канцы пасяджэння выступіў кіраўнік дэлегацыі БССР К. В. Кісялёў.

Выступленне кіраўніка дэлегацыі Беларускай ССР К. В. Кісялёва

на пленарным пасяджэнні Генеральнай Асамблеі ААН па пытанню аб пагрозе бяспецы Сірыі і міжнароднаму міру 28 кастрычніка 1957 года

Пан старшыня!

Панове дэлегаты!

Перад Арганізацыяй Аб'яднаных Нацый зноў паўстала пытанне аб пагрозе ўзнікнення вайны на Блізкім і Сярэднім Усходзе. На гэты раз аб'ектам ваенных правакацый і шантажу стала незалежная рэспубліка Сірыя. У цяперашні час стварылася рэальная пагроза бяспецы Сірыі ў выніку агрэсіўных дзеянняў з боку ЗША і Турцыі. Цяпер паблізу сірыйскай граніцы сканцэнтравана вялікая колькасць турэцкіх войск. Дакладна вядома, як аб гэтым ужо гаварылі паважаныя прадстаўнікі

палітыкі. Аднак ніякі паклёп не можа засланіць таго гістарычнага факту, што гітлераўская агрэсія стала магчымай толькі таму, што імперыялістычныя колы ЗША дапамаглі нямецкім прамыслоўцам стварыць за кароткі тэрмін ваенна-эканамічную базу гітлераўскай агрэсіі. Залаты дождж амерыканскіх долараў апладніў цяжкую прамысловасць гітлераўскай Германіі і, у прыватнасці, ваенную прамысловасць. Гэтыя мільярды амерыканскіх долараў, укладзеных заакіянскімі манаполіямі ў ваенную эканоміку гітлераўскай Германіі, узнавілі германскі ваенны патэн-

суму 174 мільёны долараў, з іх 51 мільён долараў непасрэдна на ваенныя патрэбы.

Пры ўважлівым разглядзе той часткі «дапамогі», якая даецца пад рубрыкай так званай эканамічнай дапамогі, аказваецца, што яна не мае нічога агульнага з інтарэсамі матэрыяльнага дабрабыту народаў арабскіх краін, а з'яўляецца ў асноўным ваеннай дапамогай. Гэтыя сродкі ідуць на будаўніцтва стратэгічных дарог, аэрадромаў, на даследчыя работы ў ваеннай галіне і г. д.

У ажыццяўленні «дактрыны Далеса—

сірыйскага афіцэра капітана Абдалаха Атыя, якога амерыканцы прабавалі ўцягнуць у змову. Як паведаміў карэспандэнт агенцтва Франс Прэс з Дамаска 16 жніўня гэтага года, капітан Атыя паказаў, што «яго першыя кантакты з амерыканцамі былі ўстаноўлены 26 ліпеня 1957 года, і гэтыя кантакты мелі на мэце прадаставіць у распараджэнне змоўшчыкаў сірыйскія ваенныя сілы. Амерыканскія дыпламаты ўручылі яму вялікую грашовую суму, якую ён перадаў сваім начальнікам. Стоун і Джэтан запэўнівалі яго, што яны прыцягнулі да змовы многіх сірыйскіх лідэраў...».

Вось факты, якія немагчыма абвергнуць.

Пасля правалу гэтай спробы зрабіць дзяржаўны пераварот ЗША пачалі рыхтаваць новыя змовы супраць сірыйскага ўрада.

Егіпецкая газета «Аль-Маса» 12 кастрычніка гэтага года пісала, што багдадскі пакт узмацняе падрыўную дзейнасць супраць Сірыі. На пасяджэннях камісіі багдадскага пакта па барацьбе з падрыўной дзейнасцю, дзе прымалі ўдзел і ЗША, асаблівая ўвага была ўдзелена пытанню каардынацыі дзеянняў і ўзмацненню падрыўной дзейнасці супраць Сірыі. Камісія абмеркавала прапанову прадстаўніка ЗША па гэтаму пытанню і прыняла наступныя рашэнні:

1. Стварыць на тэрыторыі Турцыі аб'яднаны каардынацыйны цэнтр для ўзгаднення дзейнасці разведак краін—членаў багдадскага пакта, а таксама ЗША і Ізраіля супраць Сірыі;

2. Паскорыць стварэнне на тэрыторыі суседніх з Сірыяй краін узброеных груп для іх закідкі ў Сірыю з мэтай правядзення тэрарыстычных актаў і падрыўной дзейнасці;

3. Паскорыць стварэнне эмігранцкага ўрада Сірыі, які павінен быць прызнан краінамі—членамі багдадскага пакта і ЗША.

Урад Сірыі, выказваючы волю свайго народа, прымае меры да абароны нацыянальных інтарэсаў Сірыі, праводзіць мерапрыемствы па ўздыму сваёй эканомікі.

званай «савецкай пагрозе» арабскім краінам. Няма патрэбы абвяргаць выдуманы характар такіх сцвярджэнняў, паколькі арабскія народы добра ведаюць, што такой пагрозы не існуе.

Савецкі Саюз удзяляе вялікую ўвагу пытанням умацавання міру і бяспекі народаў на Блізкім і Сярэднім Усходзе і неўмяшання ва ўнутраныя справы краін гэтага раёна. У сваёй ноце ад 11 лютага г. г. Савецкі Саюз прапанаваў прыняць дэкларацыю ўрадаў СССР, ЗША, Англіі і Францыі па пытанню аб міры і бяспецы на Блізкім і Сярэднім Усходзе і неўмяшанні ва ўнутраныя справы краін гэтага раёна. У дэкларацыі было прапанавана прытрымлівацца наступных прынцыпаў:

1. Захаванне міру на Блізкім і Сярэднім Усходзе шляхам урэгулявання спрэчных пытанняў выключна мірнымі сродкамі на аснове метаду перагавораў;

2. Неўмяшанне ва ўнутраныя справы краін Блізкага і Сярэдняга Усходу, павага суверэнітэту і незалежнасці гэтых краін;

3. Адмова ад усялякіх спроб уцягнення гэтых краін у ваенныя блокі з удзелам вялікіх дзяржаў;

4. Ліквідацыя замежных баз і вывад замежных войск з тэрыторыі краін Блізкага і Сярэдняга Усходу;

5. Узаемная адмова ад паставак зброі краінам Блізкага і Сярэдняга Усходу;

6. Садзейнічанне эканамічнаму развіццю краін Блізкага і Сярэдняга Усходу без прад'яўлення якіх-бы там ні было пры гэтым палітычных, ваенных або іншых умоў, несумяшчальных з годнасцю і суверэнітэтам гэтых краін.

У сваіх наступных нотах ад 19 красавіка і 3 верасня г. г. Савецкі ўрад зноў звярнуў увагу ўрадаў ЗША, Вялікабрытаніі і Францыі на сур'ёзнасць становішча ў раёне Блізкага і Сярэдняга Усходу. Савецкі ўрад прапаноўваў у гэтых нотах у якасці першага кроку ў напрамку аздараўлення і нармалізацыі абстаноўкі на Блізкім і Сярэднім Усходзе зрабіць

Савецка-амерыканскія перагаворы па пытаннях развіцця кантактаў і сувязі паміж СССР і ЗША

ВАШЫНГТОН, 29 кастрычніка. (ТАСС). Учора тут пачаліся савецка-амерыканскія перагаворы па пытаннях развіцця кантактаў і сувязі паміж СССР і ЗША. Цяперашнія перагаворы праводзяцца ў адпаведнасці з дасягнутай раней дамоўленасцю аб пажаданасці абмеркавання канкрэтных крокаў, накіраваных на развіццё абмену і кантактаў паміж абодвума краінамі.

Савецкую дэлегацыю ўзначальвае пасол СССР у ЗША Г. Н. Зарубін. З амерыканскага боку ў перагаворах прымаюць удзел спецыяльны памочнік дзяржаўнага сакратара ЗША па пытаннях абмену паміж Усходам і Захадам У. Лейсі і іншыя амерыканскія прадстаўнікі.

Выступаючы ініцыятарам устанаўлення шырокага абмену, які садзейнічаў-бы збліжэнню і ўзаемаразуменню паміж амерыканскім і савецкім народамі, савецкая дэлегацыя прадставіла на перагаворах канкрэтны план культурнага супрацоўніцтва паміж СССР і ЗША на 1958—1959 гады.

Гэты план прадугледжвае ўзаемны абмен дэлегацыямі спецыялістаў у розных галінах прамысловасці, сельскай гаспадаркі, асветы і аховы здароўя. Савецкая дэлегацыя прапаноўвае ўстанавіць цесныя сувязі паміж савецкімі і амерыканскімі вучонымі і арганізаваць абмен думкамі ў розных галінах навукі. З мэтай устанаўлення кантактаў паміж дэпутатамі Вярхоўнага Савета СССР і членамі кангрэсу ЗША савецкі бок прапаноўвае арганізаваць абмен дэлегацыямі прадстаўнікоў гэтых заканадаўчых органаў абодвух краін. Савецкія прапановы прадугледжваюць наладжванне шырокага абмену і паездак прадстаўнікоў мастацтва, арганізацыю абмену кінофільмамі і радыётэлевізійнымі музычнымі праграмамі. Савецкая дэлегацыя ўнесла таксама прапанову аб узаемных паездках работнікаў гандлю абодвух краін, прадстаўнікоў друку і аб устанаўленні прамых паветраных зносін паміж СССР і ЗША.

Выступаючы на пасяджэнні, кіраўнік

Прэзідэнцкая бібліятэка Рэспублікі Беларусь

З поўным тэкстам дакумента можна азнаёміцца ў бібліятэцы

Выступленне кіраўніка дэлегацыі Беларускай ССР К. В. Кісялёва

У Палітычным камітэце XII сесіі Генеральнай Асамблеі ААН па пытанню аб раззбраенні 24 кастрычніка 1957 года

Пан старшыня!
Панове дэлегаты!

З усіх канцоў зямнога шара ў Арганізацыю Аб'яднаных Нацый паступаюць тэлеграмы і пісьмы ад грамадскіх арганізацый і простых людзей усяго свету, якія патрабуюць забароны атамнай, вадароднай і ўсіх іншых відаў зброі масавага знішчэння, ліквідацыі пагрозы новай сусветнай вайны. Яны патрабуюць ад дзяржаў — членаў ААН і, перш за ўсё, ад вялікіх дзяржаў пакончыць з гонкай узбраенняў, правесці істотнае скарачэнне ўзбраенняў і ўзброеных сіл, забараніць зброю масавага знішчэння, спыніць выпрабаванні атамнай і вадароднай зброі і выкарыстоўваць атамную энергію толькі для мірных мэт. Нам напамінаюць аб тым, каб мы прынялі неабходныя меры да выканання Статута ААН, у якім выразна і ясна запісана, што народы Аб'яднаных Нацый поўныя рашучасці «вызваліць будучыя пакаленні ад бедстваў вайны, якая двойчы ў нашым жыцці прынесла чалавецтву невыказнае гора». Абавязак дэлегатаў у Палітычным камітэце заключаецца ў тым, каб прыслухацца да голасу сусветнай грамадскасці, садзейнічаць намаганням, накіраваным на аслабленне міжнароднай напружанасці, перагарадзіць дарогу сілам агрэсіі і вайны.

Многія выступаўшыя да мяне дэлегаты прызнавалі неабходным заключэнне міжнароднага пагаднення па пытанню аб скарачэнні ўзбраенняў і забароне атамнай, вадароднай і іншых відаў зброі масавага знішчэння. Яны справядліва ўказвалі на тое, што ўсё ўзрастаючая разбуральная сіла атамнай зброі і паяўленне ў шмат разоў больш магутнай вадароднай зброі робяць іх забарону асабліва неабходнай і неадкладнай.

Беларуская дэлегацыя падзяляе тую заклапочанасць і трывогу, якую праявілі тут прадстаўнікі раду дзяржаў у сувязі з адсутнасцю прагрэсу ў пытанні аб раззбраенні, у сувязі з гонкай узбраенняў бароны атамнай зброі і выключэння яе з узбраенняў дзяржаў. Вось сутнасць гэтых «новых» прапаноў. На думку нашай дэлегацыі, нічога тут новага няма. Мы бачым, што ЗША хочуць размовамі аб нейкім імкненні заходніх дзяржаў да раззбраення падоўжыць і ўскладніць шлях да раззбраення і проста ашукаць сусветную грамадскую думку. Ясна, што ЗША і Англія ўсімі сродкамі стараюцца не дапусціць спыненне выпрабаванняў ядзернай зброі і захаваць за сабой права яе ўжывання ў выпадку вайны.

У ЗША існуе тэорыя, згодна з якой працяглы мір быццам-бы можа з'явіцца вынікам роўнавагі сіл узброеных да зубоў вялікіх дзяржаў. Гэтая тэорыя сілкуе стратэгію і тактыку «халоднай вайны», культывуе пагарду да інтарэсаў сапраўднага міжнароднага супрацоўніцтва, вызначае маштабы і тэмпы гонкі ўзбраенняў, характар падыходу раду краін да міждзяржаўных адносін, да работы Арганізацыі Аб'яднаных Нацый. ЗША таксама ажыццяўляюць палітыку «балансавання на грані вайны». Цяперашняе становішча на Сярэднім і Блізкім Усходзе, дзе стварылася пагроза бяспецы Сірыі з прычыны ваенных правакацый з боку Турцыі і ЗША, з'яўляецца канкрэтнай праявай гэтай палітыкі.

Натуральна ў простага чалавека ўзнікае пытанне, чаму больш чым дзесяцігадовае абмеркаванне пытання аб раззбраенні Арганізацыяй Аб'яднаных Нацый аказалася бясплённым і не прывяло да станоўчых вынікаў? Хто ігнаруе волю народаў, якія рашуча патрабуюць неадкладнага прыняцця мер па спыненню гонкі ўзбраенняў і па ліквідацыі пагрозы атамнай вайны? Трэба прама сказаць, што адказнасць за такое становішча нясуць перш за ўсё правячыя колы ЗША, а таксама Англіі, Францыі і Канады, якія паслухмяна за імі ідуць.

З мэтай ашукання грамадскай думкі яны размовамі аб раззбраенні маскіруюць свае ленне міжнароднага напружання. Гэтыя колы настойваюць на ўзмацненні «халоднай вайны», на працягу гонкі ўзбраенняў, штурхаюць на шлях, што вядзе да разбуральнай атамнай вайны, якая прынесла-б усяму чалавецтву незлічоныя бедствы і пакуты.

Толькі паводле афіцыяльных даных НАТО, агульныя ваенныя расходы ўсіх краін — удзельніц гэтага агрэсіўнага блоку з 1949 па 1957 гг. уключна складаюць 430 мільярдаў долараў. З гэтай сумы на долю ЗША прыпадае 324 мільярды долараў. Падлічана, што з 1949 па 1957 год буйныя манаполіі ЗША зарабілі 227 мільярдаў долараў, у асноўным на ўзбраенні. Гэта азначае, што палітыка з «пазіцыі сілы» каштавала кожнай сям'і ў краінах — удзельніцах НАТО ў сярэднім каля 3.500 долараў.

Не дзіўна таму, што большая частка сродкаў з дзяржбюджэту ЗША ідзе на ўзбраенне. Так, прэзідэнт Эйзенхауэр, выступаючы 14 мая 1957 года з прамовай аб бюджэтнай палітыцы ўрада, заявіў, што амерыканскі падаткаплацельшчык плаціць «сапраўды велізарную» цану — звыш 45 мільярдаў долараў на так званую «бяспеку» краіны, што цяпер ЗША ўтрымліваюць самую магутную ваенную машыну за ўсю гісторыю мірнага часу. Гэта значыць, што 59 цэнтаў з кожнага долара прызначаюцца непасрэдна на гонку ўзбраенняў.

У пасланні кангрэсу аб так званай праграме ўзаемнага забеспячэння бяспекі Эйзенхауэр заявіў, што ЗША «дапамагалі стварыць і аснасціць 200 дывізій дружалюбных узброеных сіл».

За перыяд з 1950 па 1956 год ЗША паставілі сваім саюзнікам звыш 40 тысяч танкаў і іншых баявых машын, 1.300 ваенна-марскіх суднаў усіх тыпаў, 57 тысяч артылерыйскіх гармат. больш чым 10 тысяч самалётаў, 2.200 тысяч кулямётаў і іншай стралковай зброі.

У цяперашні час галоўная ўвага адволіваюць дрыжыкі пры думцы, што гэта ажыццёвіцца!»

Гэта пішацца ў амерыканскай газеце, якую ўжо ніяк нельга западозрыць у сімпатыях да Савецкага Саюза.

Улічваючы важнасць і неадкладнасць праблемы раззбраення і імкнучыся дасягнуць пагаднення хоць-бы па асобных пытаннях гэтай праблемы, Савецкі ўрад прапанаваў выдзеліць пытанне аб спыненні выпрабаванняў ядзернай зброі і неадкладна вырашыць яго ў якасці першачарговага мерапрыемства. Савецкі ўрад прапанаваў прыпыніць выпрабаванні хоць-бы часова, на тэрмін 2—3 гады з устанаўленнем міжнароднай сістэмы нагляду за выкананнем дзяржавамі абавязацельства спыніць выпрабаванні атамнай і вадароднай зброі.

Гэтая прапанова Савецкага Саюза адпавядае спадзяванням усіх народаў, якія ўсё больш рашуча выступаюць за неадкладнае спыненне выпрабаванняў атамных і вадародных бомб. Міралюбівыя народы патрабуюць хутчэйшага вырашэння гэтага пытання, справядліва лічачы, што спыненне выпрабаванняў прывяло-б да сур'ёзнага аздараўлення міжнароднай абстаноўкі, прыпыніла-б працяг гонкі ўзбраенняў і ліквідавала-б небяспеку для здароўя чалавека. Напрыклад, у ЗША 63 працэнты з ліку апытаных амерыканцаў выказаліся за спыненне далейшых выпрабаванняў ядзернай зброі.

Не адхіляючы фармальна прапанову аб прыпыненні выпрабаванняў атамнай і вадароднай зброі, прадстаўнікі заходніх дзяржаў у той-жа час зводзяць на нішто рэальную магчымасць дагаварыцца па гэтаму пытанню, штучна звязваючы ажыццяўленне такога мерапрыемства з іншымі праблемамі раззбраення, вырашэнню якіх яны самі-ж перашкаджаюць. Атрымліваецца зачараванае кола. Сапраўды, як гаворыцца, пераліваюць з пустога ў парожняе.

Савецкі Саюз настойваў і цяпер настойузнікнення ядзернай вайны, якая з'явілася-б катастрофай для ўсяго чалавецтва. Як вучоныя, мы асабліва добра ведаем аб існуючай небяспецы, і таму на асоб, якія ведаюць аб гэтай небяспецы, кладзецца асаблівая адказнасць. Мы лічым асабліва неабходным прыняць неадкладныя меры для заключэння міжнароднага пагаднення аб спыненні выпрабаванняў усіх відаў ядзернай зброі».

Я прывёў гэтую вытрымку для таго, каб звярнуць увагу нашага камітэта на тую трывогу, якую адчуваюць вядомыя амерыканскія вучоныя з прычыны ўзрастаючай небяспекі для самога жыцця чалавецтва ў выніку працягу гонкі ўзбраенняў і правядзення палітыкі сілы ў наш атамны век. Пытанне аб спыненні гонкі ўзбраенняў і аб неадкладным прыпыненні выпрабаванняў атамнай і вадароднай зброі стала цяпер вастрэйшым пытаннем міжнароднага жыцця, да якога прыкавана ўвага соцень мільёнаў людзей на ўсім зямным шары.

Дэлегацыя Беларускай ССР горача падтрымлівае праект рэзалюцыі, прапанаваны дэлегацыяй Савецкага Саюза, у якім дзяржавы, што праводзяць выпрабаванні атамнай і вадароднай зброі, заклікаюцца неадкладна заключыць пагадненне аб спыненні выпрабаванняў такіх відаў зброі з 1 студзеня 1958 года тэрмінам на 2—3 гады. Наша дэлегацыя выказвае надзею, што Палітычны камітэт падтрымае гэты праект рэзалюцыі.

Дазвольце сказаць некалькі слоў наконт выступлення 10 кастрычніка г. г. прадстаўніка Японіі пана Мацудаіра ў нашым камітэце і па праекту рэзалюцыі Японіі. Мы адзначаем, што японская дэлегацыя прызнае неабходнасць спынення эксперыментальных выбухаў атамнай і вадароднай зброі. Аднак, на нашу думку, пытанне аб спыненні выпрабаванняў атамнай і вашым выпрабляць атамныя і вадародныя бомбы з ужо раней здабытых і наяўных у іх распараджэнні расшчапляючыхся матэрыялаў.

У прапановах заходніх дзяржаў нідзе не сустрэнеш яснай і выразнай заявы аб тым, што яны гатовы пайсці на канчатковую забарону ядзернай зброі. Прадстаўнікі заходніх дзяржаў ставяць пад сумненне сур'ёзнасць і эфектыўнасць абавязацельства вялікіх дзяржаў не ўжываць атамную і вадародную зброю. Трэба напомніць, што міжнароднае пагадненне аб забароне бактэрыялагічнай і хімічнай зброі, прынятае ў 1925 годзе, не адважылася парушыць ні адна дзяржава, у тым ліку і гітлераўская Германія, якая кінула ўвесь свет у бездань вайны. Няма сумнення, што ў цяперашніх умовах, калі намнога ўзраслі актыўнасць і свядомасць народных мас, калі ёсць ААН, якая аб'ядноўвае дзесяткі дзяржаў, наўрад ці знайшлася-б якая-небудзь дзяржава, якая адважылася-б парушыць пагадненне аб адмове ад ужывання ядзернай зброі.

Пан Нобл настойваў на тым, каб захаваць для Англіі свабоду працягваць выпрабаванні ядзернай зброі. Ён заявіў, што Англія плануе правядзенне раду далейшых выпрабаванняў гэтай зброі. Гэтымі днямі ў друку паведамлялася аб тым, што Францыя мае намер стварыць сваю ўласную атамную бомбу. Такім чынам заходнія дзяржавы, як бачым, працягваюць усё яшчэ рабіць стаўку на атамную і вадародную зброю.

Аднак небяспечна сцвярджаць, што быццам-бы мір можна захаваць шляхам умацавання «атамнай магутнасці» і працягам гонкі ўзбраенняў. Не бразганне атамнымі і вадароднымі бомбамі, а толькі дружба і супрацоўніцтва паміж народамі могуць захаваць мір і засцерагчы чалавецтва ад вайны.

У заключэнне дазвольце коротка спыніц-

ПРЭЗІДЭНЦКАЯ БІБЛІЯТЭКА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ